

VEM FÅR DEFINIERA SVERIGE?

Volym II prövar om Sverigedemokraternas välfärdsnationalism skapar formellt lika medborgarskap men ojämlik offentlig tillhörighet.

OFFENTLIG NORM

Majoritetskulturens språk, historiska minne, familjeideal, religion och livsstil ges rollen som gemensam och representativ genom program, institutioner, finansiering och standardlösningar.

PRIVAT TOLERANS

Alternativa identiteter och livsformer förblir ofta lagliga men behandlas som individuella val, minoritetsintressen eller särskilda anpassningar snarare än som likvärdiga sätt att representera Sverige.

MATERIELL VILLKORLIGHET

På välfärds-, migrations- och medborgarskapsområden får status, bosättningstid, inkomst, skötsamhet och familjeposition verkliga följder. Partiets krav och beslutad lag måste dock hållas isär.

DEN INRE ANDRE

Även en infödd svensk kan enligt partiets doktrin upphöra att tillhöra nationen genom byte av lojalitet, språk, identitet eller kultur — samtidigt som alla medborgare sägs ha samma rättigheter inför lagen.

STARKASTE SKYDDET

En ensam svensk medborgare kan inte utvisas och förlorar inte sitt medborgarskap genom queer identitet, veganism, religionskritik, arbetslöshet eller fredlig opposition. Grundlag, domstolar, EU-rätt, Europakonvention, statslöshetsförbud och politisk opposition begränsar modellen.

STARKASTE RISKEN

Ett dubbelt medlemskap kan normaliseras: juridisk jämlikhet består, men offentlig representation, institutionellt stöd, solidaritet och medlemskapssäkerhet fördelas olika mellan den etablerade insidern och den prövade eller kulturellt perifera medlemmen.

Starkaste klassifikation: en välfärdsnationalistisk och kulturellt majoritär radikalhöger-syntes inom konstitutionell demokrati — med asymmetrisk pluralism, men otillräckligt stöd för fascism eller reviderad nationalsocialism.

Forskningsbrytdatum 29 juli 2026. Slutsatsen bygger på primärkällor, gällande rätt, beslutade reformer och peer-reviewed forskning. Avsikt, mekanism, effekt och risk redovisas separat i huvudstudien.